

**РАДЊА КРИВИЧНОГ ДЕЛА НЕДОЗВОЉЕНА ПРОИЗВОДЊА, ДРЖАЊЕ,
НОШЕЊЕ И ПРОМЕТ ОРУЖЈА И ЕКСПЛОЗИВНИХ МАТЕРИЈА ИЗ ЧЛАНА
348. СТАВ 4. КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА**

(„Службени гласник РС”, број 72 од 03. септембра 2009. године)

За постојање кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. Кривичног законика потребно је да лице неовлашћено носи оружје, дакле без дозволе за ношење предвиђене Законом о оружју и муницији, па околност да лице поседује дозволу за набављање или држање тог оружја, не искључује постојање кривичног дела из става 4. члана 348. КЗ.

Из образложења:

„Врховни касациони суд налази да је другостепени, апелациони суд, у својој пресуди дао погрешну оцену предмета кривичног дела из става 4. у вези става 1. и 2. члана 348. КЗ и при томе занемарио радњу извршења тог дела – неовлашћено ношење оружја, што је све довело до повреде кривичног закона у корист окривљеног, јер је другостепени суд погрешно закључио да ношење оружја за личну безбедност за које лице поседује дозволу за држање оружја, али без прописане дозволе за ношење тог оружја, није више предвиђено као кривично дело.

Наиме, правно схватање другостепеног суда јесте да је окривљени за набављање и држање предметног пиштоља имао одобрење надлежног органа, па ношење тог пиштоља више не представља радњу кривичног дела из члана 348. КЗ, већ евентуално прекршај.

Врховни касациони суд указује да су одредбама члана 35. и 36. Закона о оружју и муницији предвиђени и санкционисани могући прекршаји у вези са ношењем оружја али се они не односе на ватрено оружје које је предмет поступка, већ на хладно, ловачко, спортско, трофејно оружје и тд (члан 35. став 1. тачка 1, 4. и 5. ЗООМ-а), односно кад лице носи оружје и муницију ван објекта, подручја или правца кретања транспорта који обезбеђује (члан 36. став 1. тачка 7. ЗООМ-а).

Одредбом члана 5. став 3. ЗОМ предвиђено је да је забрањено ношење оружја за личну безбедност (пиштољ који је предмет кривичног дела у конкретном случају), без дозволе за ношење, а чланом 11а и 11б истог Закона прописани су услови и поступак за добијање дозволе за ношење оружја за личну безбедност, па супротним поступањем наведеним одредбама ЗОМ-а, остварују се законска обележја кривичног дела из члана 348. став 4. КЗ.

За постојање кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. Кривичног законика потребно је да лице неовлашћено носи оружје, дакле без дозволе за ношење предвиђене Законом о оружју и муницији, па околност да лице поседује дозволу за набављање или држање тог оружја, не искључује постојање кривичног дела из става 4. члана 348. КЗ, већ та околност може бити од значаја само за одлуку о казни.

Наиме, предвиђеност у закону овог облика кривичног дела као посебног (у ставу 4. члана 348. КЗ) са запређеном казном од две до дванаест година, учињено је управо због веће друштвене опасности коју представља ношење оружја, у односу на опасност коју има држање оружја.

Супротним тумачењем наведене законске одредбе апелациони суд је повредио одредбу члана 369. тачка 1. Законика о кривичном поступку доношењем пресуде којом је окривљеног ослободио од оптужбе, јер је нашао да радња која се њему ставља на терет више није кривично дело, па је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио повреду закона у корист окривљеног у смислу члана 425. став 2. ЗКП.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 194/10 од 22.12.2010. године, утврђена на седници Кривичног одељења 29.03.2011. године)